



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 209/25
30.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Драгољуба Албијанића и Ксеније Огризовић, чланова већа, са записничарем Сањом Ђошић, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела убиство из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Шаренца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.197/24 од 16.12.2024. године, након претреса који је одржан дана 24. априла 2025. године, у смислу члана 449 ЗКП, у присуству јавног тужиоца АЈТ у Београду Љубише Драгашевића, окривљеног АА са браниоцем адвокатом Радославом Бошкићем и пуномоћника оштећеног адвоката Петра Милановића, након већања и гласања одржаног дана **30. априла 2025. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.197/24 од 16.12.2024. године, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, са подацима као у изреци првостепене пресуде, оглашава

КРИВИМ

Што је дана ...2022. године, ..., улица ..., у стању урачунљивости, при чему су његове способности схватања значаја дела и могућност управљања поступцима биле смањене, али не и битно због стања повишене емоционалне напетости услед конфликта са оштећеним, као и због дејства хероина и ривотрила, свестан свога дела и да је његово дело забрањено, па је на то пристао, са умишљајем покушао да лиши живота оштећеног ББ на тај начин што је током боравка у стану окривљеног и оштећеног заједно са ВВ и ГГ на адреси пребивалишта ВВ, када је најпре дошло до вербалне расправе између окривљеног АА и оштећеног ББ, а потом и до физичког сукоба, током којег је окривљени ударцем песницом оштећеном задао повреду у виду нагњечине коже левог јагодичног предела, која је појединачно процењена у време наношења представљала лаку телесну повреду, а затим шрафцигером са огуљеном дрвеном дршком, дужине 29 цм, задао више повреда оштећеном у пределу врата, главе и руке, којом приликом је оштећеном ББ нанео убодину леве стране врата, без захватања

великих крвних судова и органа у непосредној околини, која је, појединачно процењена, у време наношења представљала лаку телесну повреду, убодину браде са крвним подливом у левом доњовиличном пределу која је, појединачно процењена, у време наношења представљала лаку телесну повреду и рану на десној подлактици, без ближег описа других карактеристика, која је, појединачно процењена, у време наношења представљала лаку телесну повреду, при чему су све повреде, скупно процењене, представљале у време наношења лаку телесну повреду, након чега се окривљени АА удаљио са лица места, док је оштећени ББ колима службе Хитне помоћи превезен у Ургентни центар у Београду, где му је пружена медицинска помоћ и санирање задобијених повреда

-чиме је извршио кривично дело убиство из члана 113 КЗ у покушају у вези са чланом 30 КЗ.

Применом одредаба члана 40, 42, 45, 54 и 55 КЗ суд окривљеног АА за кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

На основу одредбе члана 67 став 1 КЗ, суд опозива условну осуду изречену окривљеном АА пресудом Другог основног суда у Београду Спк.бр.48/20 од 18.06.2020. године, те као утврђену узима казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Применом одредбе члана 60 КЗ Апелациони суд у Београду окривљеног АА **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 4 (четири) месеца, у коју му се на основу члана 63 КЗ урачунава време које је провео у притвору по решењу Вишег суда у Београду Кпп.бр.114/22 од 13.03.2022. године, а који му се рачуна од 11.03.2022. године када је лишен слободе, па до 16.12.2024. године када му је притвор укинут решењем К.бр.197/24 од 16.12.2024. године и замењен мером забране напуштања стана, као и време проведено по наведеној мери забране напуштања стана почев од 16.12.2024. године до 24.02.2025. године,

док се жалба јавног тужиоца у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.197/24 од 16.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези са ставом 1 КЗ за које дело га је суд применом одредаба члана 4, 42, 45, 54 и 55 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 2 године, а на основу одредбе члана 67 став 1 КЗ опозвао условну осуду изречену пресудом Другог основног суда у Београду Спк.бр.48/20 од 18.06.2020. године, те је као утврђену узео казну затвора у трајању од 6 месеци, па потом окривљеног АА применом одредбе члана 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца. На основу члана 63 КЗ окривљеном АА се у изречену казну затвора урачунава време које је провео у притвору по решењу Вишег суда у Београду Кпп.бр.114/22 од 13.03.2022. године, а који му се рачуна од 11.03.2022. године када је лишен слободе, па до 16.12.2024. године када

му је притвор укинут решењем К.бр.197/24 од 16.12.2024. године и замењен мером забране напуштања стана, као и време проведено по наведеној мери забране напуштања стана почев од 16.12.2024. године па надаље. На основу члана 264 став 1 ЗКП окривљени АА је обавезан да на име судског паушала плати износ од 30.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени ББ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, и преиначи побијано решење тако што ће окривљеног АА огласити кривим за извршење кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ и казнити га по закону, односно тако што ће, уколико остане при квалификацији првостепеног суда, истом изрећи казну затвора у дужем временском трајању и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Шаренац, због свих законских разлога, са захтевом да буде позван на седницу већа и са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу и преиначи побијану пресуду на тај начин што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Шаренац, поднео је одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду, са предлогом да Апелациони суд у Београду у целости одбије жалбу тужиоца као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.228/25 од 05.03.2025. године ставио предлог да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду усвоји као основана, а пресуда првостепеног суда преиначи тако што ће Апелациони суд у Београду, као суд другог степена, окривљеног АА огласити кривим због тога што је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ и осудити га по закону или уколико остане при истој правној квалификацији кривичног дела као из првостепене пресуде, окривљеног осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалба браниоца окривљеног, адвоката Ивана Шаренца одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је дана 08.04.2025.године одржао седницу већа, на којој је одлучио да у овој кривичноправној ствари одржи претрес пред другостепеним судом ради оцено жалбених навода којима се оспорава утврђено чињенично стање с обзиром на то да је првостепена пресуда једном била укидана.

Претрес пред Апелационим судом у Београду одржан је дана 24.04.2025. године, у присуству јавног тужиоца АЈТ у Београду Љубише Драгашевића, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Ивана Шаренца и пуномоћника оштећеног, адвоката Петра Миловановића. На претресу је прочитана побијана пресуда, саслушан окривљени и извршен увид у комплетан спис Вишег суда у Београду К.бр.197/24, па је након оцено изведених доказа, као и оцено жалбених навода и предлога, Апелациони суд дана

30.04.2025. године одлучио као у изреци.

Побијаном пресудом окривљени АА је оглашен кривим да је у стању урачунљивости, чије су способности схватања значаја дела и могућност управљања поступцима биле смањене, али не и битно због стања повишене емоционалне напетости услед конфликта са оштећеним, као и због дејства хероина и ривотрила, свестан да може учинити дело, па је на то пристао, лако повредио оштећеног ББ на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде. Првостепени суд сматра да нема непосредних и посредних доказа и објективних околности, који би у својој повезаности извесно потврдили да је окривљени, поступајући са директним умишљајем, покушао да лиши живота оштећеног и тиме извршио кривично дело које му је оптужним актом стављено на терет, да осим што је оштећени у свом исказу навео да га је окривљени напао, ниједан други доказ, ни искази сведока који су били присутни критичном приликом не потврђују ни да је окривљени иницирао физички сукоб, при чему првостепени суд сматра да у кривично-правном смислу није од значаја ко је започео тучу, имајући у виду све околности предметног догађаја.

Првостепени суд сматра да су неосновани наводи тужилаштва да је код окривљеног постојала намера да окривљеног лиши живота и свест да својим радњама може код оштећеног изазвати смртну последицу, имајући у виду задавање убодних рана у пределу врата, главе и руке и с тим у вези обилно крварење, јер то према ставу првостепеног суда није довољно за квалификацију кривичног дела из члана 113 КЗ, имајући у виду да се ради о догађају који је ситуационог карактера. Према становишту првостепеног суда, код окривљеног није постојала намера да оштећеног лиши живота, односно ту намеру тужилаштво није доказало на аргументован и непобитан начин и за то није дало праве разлоге. Првостепени суд такође наводи да је приликом самог физичког сукоба потпуно јасно утврђено да је окривљени оштећеном шрафцигером нанео описане повреде-убодине и рану на десној подлактици, како је то наведено у изреци пресуде и у образложењу, свестан да му тим шрафцигером може нанети не само лаке телесне повреде које му је и нанео, већ и теже повреде, али у сваком случају без намере да оштећеног лиши живота, јер је окривљени био у прилици да оштећеном нанесе више повреда, што није учинио, а да је то желео, наставио би да му наноси убодне предметним шрафцигером док га не усмрти, док локација убодина, у пределу врата, браде и десне подлактице не говоре у прилог томе да је окривљени ишао за тим да оштећеног лиши живота.

Бранилац окривљеног је у жалби истакао да у току поступка није доказано да је окривљени напао оштећеног, да побијана пресуда нема разлога о томе због чега се наводни предмет извршења кривичног дела нашао у упакованој кеси без трагова крви оштећеног на њему, да се у конкретном случају ради о институту нужне одбране, јер је напад оштећеног само привремено престао и да је евентуално дошло до прекорачења граница нужне одбране. Навео је и да предметни шрафцигер није предмет извршења кривичног дела, будући да на истом нису пронађени никакви трагови крви, да није на несумњив начин утврђено које је конкретно оруђе коришћено за повређивање оштећеног и потом изнео свој став да је његов брањеник био у стању битно смањене урачунљивости.

Јавни тужилац је у жалби навео да првостепени суд није имао у виду све

околности које су у току поступка доказане и да је у потпуности занемарио локацију повреда које је оштећени критичном приликом задобио, јер се ради о виталним деловима тела, као и да је окривљени потом побегао с лица места. Сматра да из изведених доказа произлази да је код окривљеног постојала свест да убадањем шрафцигером у виталне делове тела оштећеног може доћи до његове смрти и да је поступао са умишљаје, било директним, било евентуалним.

Оцењујући изнете жалбене наводе, Апелациони суд у Београду је нашао да је након савесне и свестране оцене свих изведених доказа, првостепени суд правилно утврдио све околности критичног догађаја, односно да је између оштећеног и окривљеног критичном приликом дошло до вербалног сукоба, а након тога и физичког сукоба који је и претходио телесном повређивању оштећеног, да су приликом физичког сукоба обојица падали на земљу, а такође и да је у том физичком сукобу оштећени задобио ближе описане у изреци пресуде, као и да је окривљени у једном тренутку имао шрафцигер у рукама и да је истим задао повреду оштећеном у руку када се он бранио од напада, који напац је окривљени вршио шрафцигером. Оштећени је у свом исказу навео да је током физичког сукоба осетио ударац у врат и браду, које ударце му је задао окривљени, што потврђује и исказ сведока ГГ, која је навела да је за време туче окривљени АА у тренутку када је био одгурнут од оштећеног и када је пао на под у ћошак собе, узео шрафцигер и након што се придигао, а у тренутку док је оштећени био окренут леђима у односу на окривљеног, убо га баш тим шрафцигером у предео врата и од тог убода је оштећени обилно крварио. Такође из исказа сведока ВВ је утврђено да је окривљени имао шрафцигер у руци и то у оном тренутку када је иста видела да је оштећени ББ крвав, без озбира на то што она није видела сам тренутак убадања оштећеног од стране окривљеног. Да су повреде код оштећеног настале шрафцигером потврђује исказ вештака др Владимира Живковића са главног претреса, који је у складу са осталим изведеним доказима, као и налазом и мишљењем НЦКФ Одељење за ДНК вештачење и вођење Националног ДНК регистра 03.2.11.5 број 234-5-1023/22 од 23.05.2022. године, а на основу кога је утврђено да је, са изузетно великом сигурношћу, окривљени АА један од донора биолошких трагова изузетих са дршке и са металног дела шрафцигера у мешаном ДНК профилу најмање три особе. Стога су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног да није на несумњив начин утврђено којим оруђем су оштећеном нанете предметне повреде оцењени као неосновани. Такође, правилно је првостепени суд закључио да се не могу прихватити наводи одбране да је окривљени критичном приликом поступао у нужној одбрани, јер је изостала истовременост противправног напада од стране оштећеног, а која би требало да постоји све док напад траје и за овакав свој закључак на страни 27 дао јасне и уверљиве разлоге које прихвата и другостепени суд, а који супротним жалбеним наводима браниоца окривљеног нису доведени у сумњу. Такође је правилно првостепени суд нашао да није доказано да је окривљени иницирао сукоб, као и да та околност није од битног утицаја, те је тај навод оптужнице изостављен из изреке.

Надаље, правилно је првостепени суд на основу налаза и мишљења судског вештака мр.сц.др Марије Панић од 19.04.2022. године са допунским налазом и мишљењем од 24.05.2023. године у вези са мишљењем стручног саветника на страни одбране вештака Светлане Никшић од 16.09.2024. године, утврдио да се окривљени налазио у стању повишене емоционалне напетости услед конфликта са оштећеним, као и то да је критичном приликом био и под дејством хероина и ривотрила, па су његове

способности схватања значаја дела и могућност управљања поступцима биле смањене до степена битног али не и битно. Утврђено је да су емоционални процеси код окривљеног критичном приликом били компромитовани услед стања повишене емоционалне напетости, а следствено томе и вољно мотивациони (конативни) процеси, али у степену да су смањени али не битно, из разлога што се у време критичног догађаја код окривљеног није радило о стању афекта које би могло да битније компромитује способности расуђивања и одлучивања, односно способност схватања значаја дела и могућност управљања поступцима, имајући у виду и то да је окривљени координисаним покретима предузимао сврсисходне радње, да му је моћ опажања била очувана, да је пажњу усмеравао и усредсређивао правилно, да је постојала динстикција битног од небитног, да није било ни ошамућености, што све скупа посматрано потврђује закључак суда да је окривљени предузимао радње које су биле циљане, са сврхом и усмерене, као последица претходног конфликта са оштећеним.

Међутим, основано се у жалби јавног тужиоца истиче да је погрешно првостепени суд закључио да код окривљеног није постојала свест да својим радњама може код оштећеног изазвати смртну последицу, имајући у виду задавање убодних рана у наведене пределе тела, посебно у врат и с тим у вези обилно крварење. Наиме, локација повреда које је оштећени критичном приликом задобио, односно задавање повреда оштећеном од стране окривљеног у витални део тела (предео врата и главе) указује на то да је умишљај окривљеног био усмерен на лишење живота оштећеног, на шта није од утицаја чињеница да је оштећени задобио лаку телесну повреду која није угрожавала његов живот. По оцени овог суда, а како се то основано истиче у жалби јавног тужиоца, умишљај окривљеног да оштећеног лиши живота произлази из околности самог критичног догађаја, будући да је окривљени шрафцигером са огуљеном дрвеном дршком дужине 29 цм задао више повреда оштећеном у пределу врата, главе и руке и да је то учинио из близине, односно током њиховог физичког сукоба. Несумњиво је утврђено да је окривљени са блиског одстојања задао ударце оштећеном и то шрафцигером дужине 29 цм у делове тела где се налазе витални органи, тако да се не може прихватити као правилан став првостепеног суда да је окривљени оштећеном хтео да нанесе само телесну повреду и да није доказано да је пристао на лишење живота оштећеног. Ово посебно при чињеници да је окривљени, према стању у списима, оштећеном задао не један, већ више убода у пределу врата и главе, и то један на малој удаљености од главних протока крви, а други у пределу браде у доњовиличној регији, односно ка врату, при чему окривљени није сам одбацио шрафцигер од себе, односно није престао да наноси повреде оштећеном самоиницијативно, већ су га у томе спречила друга лица. Даље, утврђено је и да је окривљени након критичног догађаја побегао са лица места и да оштећеном није пружио никакву помоћ. Притом, убиство у покушају може бити ситуационо дело и за постојање истог није од значаја да ли је окривљени унапред донео одлуку да оштећеног лиши живота или је ту одлуку донео у неком каснијем тренутку приликом конфликта са оштећеним. Међутим, за овај суд није прихватљив став тужилаштва да је окривљени хтео да оштећеног лиши живота и да је критичном приликом поступао са директним умишљајем, већ је по оцени овог суда пристао на наступање смртне последице код оштећеног, односно поступао са евентуалним умишљајем. Наиме, из утврђених околности критичног догађаја произлази да је окривљени био свестан да услед убадања шрафцигером из непосредне близине у предео врата оштећеног, односно у виталну регију тела, може наступити смртна последица код оштећеног и на ту могућност

пристао и био је свестан да је његово дело забрањено, те да је у извршењу кривичног дела убиство у покушају из члана 113 у вези са чланом 30 КЗ поступао са евентуалним умишљајем.

Приликом одмеравања врсте и висине кривичне санкције, овај суд је ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, те на страни окривљеног АА није нашао олакшавајуће околности, осим чињенице да својим поступањем није изазвао теже последице по оштећеног, а од отежавајућих је цењена чињеница да је раније осуђиван, али не због истоврсног кривичног дела. Стога по оцени другостепеног већа, казна затвора од 5 година представља адекватну меру кривичне санкције за учињено кривично дело. На основу члана 67 став 1 КЗ, суд је опозвао условну осуду изречену пресудом Другог основног суда у Београду Спк.бр.48/20 од 18.06.2020. године, те је узео као утврђену казну затвора у трајању од 6 месеци, па је даљом применом члана 60 КЗ, окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 4 месеца, којом ће се у довољној мери утицати на окривљеног да више не врши кривична дела као и на постенцијалне учиниоце других кривичних дела.

Оцењујући жалбене наводе браниоца окривљеног да окривљени АА треба да буде ослобођен дужности да надокнади трошкове судског паушала у износу од 30.000,00 динара, овај суд је нашао да исти нису основани и да је правилно првостепени суд одлучио да окривљеног обавезе да суду плати наведени износ.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Сања Ђошић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић